

N:o 9.

Ank. till Riksd. Kansli den 2 Mars 1880, kl. 5 e. m.

*Andra Kammarens Tredje Tillfälliga Utskotts Utlåtande N:o 2,
angående väckt fråga om utfärdande af föreskrift för
samtliga postanstalter i riket att med gångbart mynt in-
lösa obegagnade frimärken.*

Uti en inom Andra Kammaren väckt, till Utskottets behandling hän-
skjuten, motion har Herr *Asklöf* på anförda skäl hemställt: att Riksdagen
ville besluta åläggande för samtliga postanstalter i riket att vid anfordran
med gångbart mynt inlösa obegagnade frimärken.

Sedan Riksdagen sistlidet år vägrat sitt bifall till då framställda för-
slag om återupptagande af emissionen från Riksbanken af sedlar å en
krona, har motionären, under anförande af skäl, som man då förgäfves
sökte göra gällande, velat hafva stadgad föreskrift för Kongl. Postverket
att inlösa frimärken och dymedelst få det indragna sedelmyntet å en
krona ersatt, hvilket motionären ansett behörigt äfven af den anledning,
att postfrimärken, i likhet med banksedeln, representerade ett visst belopp
i riket gällande mynt.

Härvid torde först få anmärkas, att motionärens uppfattning, det
postfrimärken äro myntrepresentativ i samma mening som af Riksbanken
utgifna sedlar, enligt Utskottets åsigt, är alldeles oriktig. Postfrimärket
är endast ett beqvämlighetsmedel för gäldande af de afgifter, som å post-

försändelser belöpa, och om frimärken understundom användas för att utjemna liquider man och man emellan, är detta någonting helt och hållet främmande för egentliga syftet med frimärken.

Det måste vidare iakttagas, att postfrimärken, som äro afsedda, såsom förut nämnts, för helt annat bruk än det af motionären angifna, äro till sin yttre beskaffenhet icke egnade att användas såsom myntrepresentativ. Ville man åter afhjelpa denna — från motionärens synpunkt — olägenhet, skulle antagligen följderna blifva den, att frimärkena gjordes mindre tjenliga för sitt egentliga ändamål.

Ej heller bör förbises, att frestelsen till förfalskning af frimärken eller till utplåning af makuleringsmärke, som, enligt sakkunniges åsigt, lätteligen kan ske, men hvilka förbrytelser hittills sällan blifvit föröfvade, skulle, om frimärkena äfven finge egenskapen af sedelmynt, blifva mycket större än nu, då frimärken endast för betalande af postafgifter kunna användas. Det besvär med invexling af frimärken i postanstalterna, som, efter antagande af ifrågavarande förslag, skulle ega rum, synes äfven vara af den art, att tjänstemännen endast mot särskild ersättning dermed borde betungas; hvarjemte påtagligt är, att derefter det blefve nödvändigt förse dessa anstalter med särskild kassa för inlösen af frimärken, hvilket ej utan penningeuppoffring kunde ske.

Genom bifall till motionen skulle slutligen, hvilket i denna sak måhända får anses för det viktigaste, en återgång ega rum till det genom flere föregående riksdagars beslut utdömda system, att utgifva pappersskiljemynt, och man skulle i detta afseende gå längre än någonsin förut, enär man, med antagande af motionärens förslag, finge sådant skiljemynt af ända till valören tre öre.

Under åberopande af den utredning, som härmed egt rum, hemställer Utskottet,

att motionen icke måtte af Riksdagen bifallas.

Stockholm den 23 Februari 1880.

På Utskottets vägnar:

VICTOR EKENMAN.
